

ved 900,000, der er altsaa en lille Nedgang af 32,000 Kr. Det er muligt, at denne Standsning i Tilvæksten kan tilskrives Lock-out'en, men det er dog ikke sandsynligt, thi det synes at være en ret almindelig Regel, at Juli Maaned giver en Nedgang i de indirekte Afgifter. De falde fortrinsvis paa Foraars- og Efteraarsmaanederne, medens der er nogen Stilstand ved Mid-sommertid. Aaret i Forvejen udviser Resultatet, at April Maaned gav en Mer-indtægt af 288,000 Kr., Maj af 340,000, Juni af 474,000, hvorimod Juli havde en Nedgang til 274,000, det vil sige, at Juli det foregaaende Aar viste en Nedgang af ca. 200,000 Kr. i Sammenligning med den foregaaende Maaned, hvorimod der i August kommer en stærk Stigning. Det er altsaa muligt, at den Nedgang, der har fundet Sted i Juli Maaned, ogsaa i Aar kan tilskrives almindelige Grundø og ikke Lock-out'en. Der er ogsaa andre Tegn, som ere blevne anførte som Vidnesbyrd om, at Forbruget og Forbrugsevnen overhovedet ikke har været i nogen væsentlig Nedgang, men det skal Tiden vise, og det er ganske sandsynligt, at medens det har kunnet holdes gaaende, saaledes at det ikke har faaet umiddelbar Virkning paa de indkasserede indirekte Afgifter, vil Virkningen komme i de følgende Maaneder, særlig Vintermaanederne, hvad man endnu ikke kan overse. Men hvad Virkningen deraf nu maatte blive, saa er der et andet Forhold, der absolut maa tages med i Beregningen og det er den overordentlig vanskelige Stilling paa Pengemarkedet, i hvilken vi for Øjeblikket befinde os. Der arbejdes nu med en Diskonto saa høj, som den ikke har været i Mands Minde, og at det vil komme til at virke tilbage paa Forretningslivet og paa Igangsættelsen af alle mulige Foretagender er jo aldeles indlysende, det vil ikke kunne undgaas. Hvor stor denne Virkning vil blive, er jo ikke godt at sige, men der er al Grund til at være forberedt paa, at den Stigning i de indirekte Afgifter, som vi hidtil have haft, ikke vil fortsættes i alt Fald ikke efter samme Maalestok som hidtil, hvor den Aar efter Aar har udgjort 2—3 Mill. Kr. og enkelte Aar endogsaa mere.

Med det Overskud, altsaa opført paa traditionel Maade, af 4½ Mill. Kr., — som jeg er gaaet ud fra —, vil man se, at der jo ikke desto mindre er rigelige Midler til Stede til at imødekomme de forskellige Krav om Reforme og navnlig om Skattelettelse, som ere saa stærkt paa Dagsordenen. Vi maa erindre, som den højt-

ærede Finansminister allerede gjorde opmærksom paa, at der forestaar i Aar en Udgift af noget over 1 Mill. Kr. til Skolelovens endelige Gennemførelse. Ved Siden deraf vide vi, at Toldloven under den Forudsætning, som Ministeriet er gaaet ud fra, vil give en Indtægtsnedgang af 1½ Mill. Kr., at den direkte Skattereform vil kræve henimod 1 Mill. Kr.s Nedgang; og der vil da være et Beløb af c. 1 Mill. Kr. til Raadighed — et Beløb, som vi forøvrigt i de sidst foregaaende Aar have set, at der er blevet rigelig disponeret over fra Bevillingsmagtens Side. Naar vi erindre, at Finansloven forrige Aar gik fra os med et Par Mill. Kr.s Underskud i sin Balance, vil der altsaa, saa vidt jeg kan skønne, ikke være nogen Fare for, at vi ikke skulle kunne gennemføre de forskellige Reforme, som vi arbejde paa. Men ved Siden deraf vil jeg gøre opmærksom paa et andet Forhold, som ogsaa har sin særegne Interesse. Det er nemlig det, at vi i Beregningen af vor Balance ikke mere have det Rygstød i den store Kassebeholdning, som vi tidligere have haft. Jeg hilser dette med Glæde. Naar det er gaaet saaledes, at vi, som den højtærede Finansminister jo ganske rigtig udtrykte sig, pr. 31te Marts 1899 kun havde en Kassebeholdning af 11 Mill., saaledes at den i Finansaarets Løb er gaaet ned med c. 10 Mill., og at der i det kommende Finansaar regnes med en lignende Nedgang, saaledes at Kassebeholdningen til den 31te Marts 1900, altsaa til Foraaret, kan beregnes med et Beløb af lidt over 2 Mill. Kr., saa er det altsammen en Virkning af, at Ministeriet har undladt at optage Statslaan ifølge de Bemyndigelser, som de forskellige Jernbanelove give; og jeg antager, at det vistnok ogsaa vil finde fuldstændig Billigelse her, at dette er undladt. Thi der er vistnok ingen Tvivl om, at vi efter vor hele finansielle Stilling ikke behøve at have et saa stort Rygstød i en kontant tilstedeværende Kassebeholdning, som vi hidtil have haft. Vi vide allesammen, at der knytter sig visse Fristelser til det at kunne disponere over saa store Midler, Fristelser baade for Regeringen og for Bevillingsmagten, Rigsdagen. Naar Kassebeholdningen nu er beregnet til til Foraaret at skulle gaa ned til et Beløb af 2 Mill. Kr., faar det sit Udtryk i den kommende Finansaars Renteberegning, saaledes at, mens der sidst opførtes en Rente af Kassebeholdningen af 323,000 Kr., beregnes den for det følgende Finansaar kun med et Beløb af 5,000 Kr., idet nemlig